

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U GRADAČCU
Broj: 28 0 Pr 081870 23 Zm
Gradačac, 07.08.2023. godine

Općinski sud u Gradačcu, sudija Lejla Numanović, rješavajući po zahtjevu MUP TK, PU Gradačac, broj: 08-06/12-1-03.3-5531/23 od 07.08.2023. godine za izricanje zaštitnih mjera Sulejmanović Nerminu sinu Fikreta, nastanjen u Mionici III, broj 15., na osnovu člana 3. i člana 23. stav 1. tačka 1. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", broj: 20/13), dana 07.08.2023. godine, donio je

RJEŠENJE

Odbacuje se zahtjev MUP-a TK-a, PU Gradačac broj: 08-06/12-1-03.3-5531/23 od 07.08.2023. godine, za izricanje predložene zaštitne mjere zabrana uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju i zaštitne mjere zabrana približavanja žrtvi nasilja, te se postupak obustavlja.

Obrazloženje

Ministarstvo unutrašnjih poslova TK, Policijska uprava Gradačac je svojim aktom 08-06/12-1-03.3-5531/23 od 07.08.2023. godine podnijela zahtjev da se Sulejmanović Nerminu iz Gradačca izrekne zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju i zaštitna mjera zabrana približavanja žrtvi nasilja.

U zahtjevu se navodi da se izricanje zaštitnih mjera zahtjeva iz razloga što je Sulejmanović Nermin dana 03.08.2023. godine oko 19,30 sati u unutrašnjosti svoje porodične kuće, koja se nalazi u mjestu Mionica III, grad Gradačac, gdje živi sa nevjenčanom suprugom Hećimović Nizamom i mlđb. djetetom starosti 9 mjeseci, svjestan da drskim, bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i tjelesnu cjelovitost člana svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, tako što je upotrebom fizičke snage prema supruzi Hećimović Nizami, istoj zadao nekoliko udaraca po raznim dijelovima tijela od kojih je Hećimović Nizama zadobila vidljive povrede (podliva) u predjelu lica i drugih dijelova tijela, što se jasno vidjela kod Hećimović Nizame prilikom podnošenja prijave dana 04.07.2023. godine oko 15,40 sati kada je lično pristupila u PS Gradačac, a za navedene povrede nije tražila medicinsku pomoć, gdje je kod iste izazvalo osjećaj straha, ugroženosti i uznemirenosti da bi isti dan iskoristila priliku odsustva Sulejmanović Nermina od kuće i sa svojom mlđb. djetetom napustila kuću Sulejmanović Nermina, da bi od tog momenta Sulejmanović Nermin telefonski pozivima, prijetnjom da se vrati u njegovu kuću, vršio pritisak, kako prema Hećimović Nizami, tako i prema njenoj užoj porodici i prijateljicama. Dana 07.08.2023. godine prilikom davanja izjave u prostorijama OKP PU Gradačac, Hećimović Nizama je koristila blagodat Zakona član 97. ZKP-a FBiH, da kao nevjenčana supruga ne želi davati izjavu u vezi događaja koji je prijavila iz razloga što ne želi pogoršava nastalu situaciju sa nevjenčanim suprugom Sulejmanović Nerminom, kojeg se boji, imajući u vidu da je osoba nasilna, spremna da je ponovo fizički napadne ako je sretne bilo gdje, ali ista podržava izricanja zaštitnih mjera „Zabrana približavanja žrtvi nasilja, i „Zabrana uznemiravanja, uhođenja osobe izloženih nasilju“.

Na ročištu u postupku izricanja navedene zaštitne mjere, predstavnik ovlaštenog organa koji je podnio zahtjev za izricanje zaštitne mjere istakao je da su stečeni uslovi da se nasilnoj osobi izreknu zaštitne mjere kao u izreci.

Sud je izvršio uvid u dokaze koje je na ročištu prezentirao zastupnik zahtjeva i to: Službena zabilješka Policijske stanice Gradačac o prijemu usmene prijave telefonom broj: 08-06/12-2-1350/23 od 04.08.2023. godine, Službena zabilješka Policijske stanice Gradačac, broj: 08-06/12-2-1826/23 od 07.07.2023. godine i Zapisnik o saslušanju svjedoka u PU Gradačac pod brojem 08-06/12-1-1284/23 od 07.08.2023. godine.

Sud je cijenio savjesno i brižljivo sve izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, te odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Odredbom člana 7. stav 1. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici je propisano da nasilje u porodici postoji ukoliko postoje osnovne sumnje da su učinjene radnje kojim član porodice nanosi fizičku, psihičku ili seksualnu bol ili patnju i/ili ekonomsku štetu, kao i prijetnje koje izazivaju strah od fizičkog, psihičkog ili seksualnog nasilja i/ili ekonomske štete kod drugog člana porodice, dok je u stavu 2. ovog člana navedeno šta se konkretno smatra radnjom nasilja u porodici ili prijetnjom ili radnjama u smislu stava 1. ovog člana. Sud može donijeti odluku kojom izriče zaštitne mjere učiniocima nasilja ako iz priloženih dokaza utvrdi da je određeno lice počinilo nasilje ili prijetilo tim radnjama članovima svoje porodice, a koju mjeru će izreći zavisno od svakog konkretnog slučaja, a vodeći se prije svega pitanjem mjesta, vremena i načina izvršenja radnje nasilja, stepenu povređivanja zaštićenog dobra, okolnostima pod kojima je učinjeno nasilje (da li je učinjeno pod uticajem alkohola, opojnih droga i slično).

U konkretnom slučaju se predlaže izricanje dvije zaštitne mjere i to zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju i zaštitne mjere zabrana približavanja žrtvi nasilja. Odredbom člana 13. stav 1. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici je propisano da se zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja može izreći osobi koja uznemirava ili uhodi člana porodice, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi, dok je odredbom člana 12. stav 1. istog Zakona propisano da se zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja može izreći osobi koja je učinila nasilje u porodici.

Policijska uprava Gradačac uz zahtjev za izricanje zaštitnih mjera nije priložila niti jedan dokaz kojim će dokazati da su se u konkretnom slučaju ostvarile radnje nasilničkog ponašanja na način kako je to propisano citiranim odredbama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici.

Iz sadržaja zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera slijedi da je Sulejmanović Nermin radnje nasilja u porodici vršio prema svojoj nevjenčanoj supruzi, kao članu porodice sa kojim živi čime je narušio njihov porodični mir i tjelesnu cjelovitost. Međutim, član porodice, koji je u zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera označen kao žrtve nasilja, je izjavila da koristi blagodeti iz člana 97. ZKP FBiH i odbila je svjedočiti, a što je sud utvrdio uvidom i čitanjem zapisnika o saslušanju svjedoka Hećimović Nizame sačinjen u PU Gradačac pod brojem 08-06/12-1-1284/23 od 07.08.2023. godine.

U spisu ne postoji nijedan drugi dokaz na osnovu kojeg bi sud utvrdio da su počinjene radnje nasilja u porodici, a posebno nema dokaza na okolnost da je počinjenim radnjama došlo do uznemiravanja ili uhođenja supruge i da je narušen njihov porodični mir i psihički integritet jer je

ista kao član porodice odbila da svjedoči. U spisu nema dokaza da je neki drugi svjedok bio prisutan kada je došlo do navodnog nasilja u porodici, niti postoji neki materijalni dokaz na osnovu kojeg bi sud mogao utvrditi da je došlo do nasilja u porodici, iako se u samom zahtjevu navodi da je Sulejmanović Nermin telefonskim pozivima i prijetnjom ne samo prema Hećimović Nizami nego i prema njenoj užoj familiji i prijateljicama, ali niko od navodnih svjedoka nije saslušan na navedene okolnosti.

Nasilje u porodici može postojati isključivo ukoliko se utvrdi da je zakonom propisanim radnjama ili prijetnjom da će se počiniti te radnje, članu porodice nanescena fizička ili seksualna bol i patnja ili ekonomska šteta, pa kako je u konkretnom slučaju član porodice odbio svjedočenje, to sud nije mogao utvrditi da je radnjom Nermina Sulejmanovića članu njegove porodice nanescena fizička, psihička ili seksualna bol ili ekonomska šteta. U spis nije uložena medicinska dokumentacija ili neka druga isprava koja bi upućivala na zaključak da je kod člana porodice Nermina Sulejmanovića prouzrokovana fizička ili psihička bol ili patnja, strah ili lična ugroženost, niti je dostavljen dokaz na okolnost da je došlo do povrede dostojanstva ucjenom ili drugom prinudom. Iz priloženih dokaza, ne može se utvrditi kad i na koji način je Nermin Sulejmanović uhodio člana svoje porodice.

Sud je imao u vidu odredbu čl. 19. st. 4. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici kojim je propisano da prilikom izricanja zaštitne mjere nadležni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz člana 7. ovog zakona, kao i posljedicama koje su nastupile, međutim u konkretnom slučaju ne postoji ni minimum dokazne građe na osnovu koje bi sud mogao utvrditi postojanje opisane radnje nasilja u porodici.

U odnosu na predloženu zaštitu mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja sud nalazi da podnosilac zahtjeva nije dostavio nijedan dokaz na osnovu kojeg bi sud utvrdio da Sulejmanović Nermin učinio nasilje u porodici.

Imajući u vidu sve navedeno, sud smatra da nije dokazano da opisane radnje predstavljaju radnje nasilja u porodici iz člana 7. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici, pa je slijedom navedenog, na osnovu člana 23. stav 1. tačka 1. istog Zakona, odlučio kao u izreci rješenja.

SUDIJA
Lejla Numanović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 3 dana od dana dostavljanja rješenja. Žalba se predaje ovom sudu u dva primjerka.